

Bruxelles, 27 aprilie 2018

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL INSTITUȚIILOR PENTRU FURNIZAREA DE PENSII OCUPAȚIONALE

La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat intenția sa de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Prin urmare, cu excepția cazului în care se stabilește o altă dată printr-un acord de retragere ratificat¹ sau perioada este prelungită de Consiliul European în conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, întreaga legislație primară și secundară a Uniunii va înceta să se aplice Regatului Unit începând cu data de 30 martie 2019, ora 00:00 (CET) (denumită în continuare „data retragerii”). Regatul Unit va deveni în acel moment o „țară terță”².

Pregătirea pentru retragere este o chestiune de interes nu numai pentru UE și pentru autoritățile naționale, ci și pentru entitățile din sectorul privat.

Având în vedere gradul considerabil de incertitudine, în special în ceea ce privește conținutul unui eventual acord de retragere, instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale („IORP”), membrilor și beneficiarilor acestora, întreprinderilor plătitoare la IORP și altor părți interesate li se amintesc anumite consecințe juridice care vor trebui luate în considerare când Regatul Unit va deveni o țară terță.

Sub rezerva dispozițiilor tranzitorii care ar putea fi prevăzute într-un eventual acord de retragere, Regatului Unit nu i se mai aplică, de la data retragerii, normele UE pentru IORP, în special Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale³. Acest lucru are în special următoarele consecințe:

- Începând de la data retragerii, IORP înregistrate sau autorizate în Regatul Unit nu vor mai beneficia de înregistrarea sau autorizarea în temeiul Directivei (UE) 2016/2341⁴ pentru a furniza servicii în Uniune și vor fi tratate ca și întreprinderile din țări terțe, cărora nu li se aplică Directiva (UE) 2016/2341. Aceasta înseamnă că, de la data retragerii, respectivelor IORP nu li se va mai permite să funcționeze, pe baza înregistrării/autorizării actuale, în calitate de IORP pentru membrii sau beneficiarii ale căror relații cu întreprinderea plătitoare sunt reglementate de legislația socială și a

¹ Sunt în curs de desfășurare negocieri cu Regatul Unit în vederea ajungerii la un acord de retragere.

² O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

³ JO L 354, 23.12.2016, p. 37. Directiva menționată va abroga Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10). Aceasta va trebui să fie aplicată de statele membre cel târziu începând de la 13 ianuarie 2019.

⁴ Articolele 9, 11 și 12 din Directiva (UE) 2016/2341.

muncii relevantă pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale a unui stat membru al UE-27 (denumiți în continuare „membrii și beneficiarii din UE-27”). Activele se vor afla în Regatul Unit, iar membrii și beneficiarii vor trebui să se bazeze pe legislația națională a Regatului Unit pentru a avea acces la activele lor.

- Începând de la data retragerii, IORP înregistrate sau autorizate în Regatul Unit vor trebui să respecte, în ceea ce privește activitățile legate de membrii și beneficiarii din UE-27, normele statului membru gazdă aplicabile activităților IORP înregistrate sau autorizate într-o țară terță. Este posibil ca normele în cauză să impună înregistrarea sau autorizarea de către autoritatea competentă relevantă a statului membru gazdă, în conformitate cu normele naționale aplicabile. Cu toate acestea, o astfel de înregistrare sau autorizare nu conferă dreptul de a desfășura activități în toate statele membre ale UE, ci numai în statul membru care a acordat înregistrarea sau autorizația.
- Înainte de data retragerii, IORP înregistrate sau autorizate în Regatul Unit care desfășoară activități la nivel transfrontalier în UE-27 ar trebui să contacteze autoritățile competente ale statelor membre gazdă relevante din UE-27 pentru a determina dacă și în ce condiții li s-ar putea permite să își continue activitățile în temeiul legislației naționale a statelor membre respective. În funcție de rezultat, IORP ar putea fi nevoite să ia măsuri de urgență:
 - în cazul în care nu este posibil ca operațiunile transfrontaliere într-un stat membru al UE-27 să continue, IORP din Regatul Unit pot decide să își transfere portofoliul legat de membrii și beneficiarii din UE-27 către un IORP destinat înregistrat sau autorizat în UE-27, pentru ca membrii și beneficiarii respectivi să intre, astfel, în continuare sub incidența cadrului UE în materie de IORP. Articolul 12 din Directiva (UE) 2016/2341, care trebuie transpusă până cel târziu la 13 ianuarie 2019, prevede o procedură de transfer⁵. În cazul în care nu se realizează un transfer, IORP din Regatul Unit nu vor mai fi în măsură să gestioneze schemele de pensii ale membrilor și beneficiarilor lor din UE-27, iar consecințele pentru membrii și beneficiarii lor din UE-27 sunt cele descrise mai sus.
 - în cazul în care statul membru permite continuarea activităților transfrontaliere în conformitate cu legislația sa națională, IORP ar trebui să decidă dacă să se bazeze pe aceste norme sau să realizeze transferul portofoliului.
- Întreprinderile plătitoare stabilite în UE-27 care plătesc contribuții la o IORP înregistrată sau autorizată în Regatul Unit ar trebui să evalueze condițiile de continuare a schemelor relevante în temeiul legislației naționale a statului membru în care sunt stabilite. În orice caz, începând de la data retragerii, aceste scheme de pensii nu vor mai beneficia de cadrul juridic prevăzut de Directiva (UE) 2016/2341. În cazul în care statul membru gazdă nu permite continuarea activităților transfrontaliere ale IORP din Regatul Unit, întreprinderile plătitoare vor trebui fie să se asigure că IORP în cauză sunt transferate, fie să găsească o altă IORP. Întreprinderile plătitoare

⁵ Atât timp cât statele membre nu au transpus Directiva (UE) 2016/2341, se aplică Directiva 2003/41/CE. Directiva 2003/41/CE nu prevede o procedură de transfer. Cu toate acestea, este posibil ca un asemenea transfer să se poată realiza pe baza unui acord între autoritățile IORP de la care se efectuează transferul și cele ale IORP destinate. În acest caz, IORP ar putea, așadar, să inițieze deja un astfel de transfer.

stabilite în Regatul Unit care plătesc contribuții la o IORP înregistrată sau autorizată în UE-27 în legătură cu o schemă de pensii pentru membri sau beneficiari ale căror relații cu întreprinderea plătitoare sunt reglementate de legislația socială și a muncii din UE-27 vor putea să continue să facă acest lucru⁶ și vor face obiectul Directivei (UE) 2016/2341.

- Începând de la data retragerii, membrii și beneficiarii ale căror relații cu întreprinderea plătitoare a unei IORP din UE-27 sunt reglementate de legislația socială și a muncii din Regatul Unit relevantă pentru domeniul schemelor de pensii ocupaționale („membrii și beneficiarii din Regatul Unit”)⁷ nu vor mai beneficia de cadrul juridic stabilit de Directiva (UE) 2016/2341, chiar și în cazul în care IORP este înregistrată sau autorizată în UE-27⁸. Posibilitatea ca IORP din UE-27 să poată furniza servicii către membri și beneficiari dintr-o țară terță și cadrul de reglementare aplicabil în acest caz trebuie să fie evaluate în conformitate cu normele naționale aplicabile IORP.
- Continuitatea contractelor: Este posibil ca pierderea înregistrării/autorizării acordate de UE să aibă un impact și asupra capacității IORP înregistrate sau autorizate în Regatul Unit de a continua să îndeplinească anumite obligații și activități și de a asigura continuitatea serviciilor în ceea ce privește contractele încheiate înainte de data retragerii⁹. IORP, întreprinderile plătitoare la IORP și alte părți interesate ar trebui să evalueze impactul retragerii Regatului Unit asupra activității lor și asupra dispozițiilor lor contractuale și, în cooperare cu autoritățile naționale de supraveghere relevante și cu Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA), să identifice și să atenueze riscurile de conformitate.
- În conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/2341, membrii și beneficiarii IORP trebuie să primească, într-un interval rezonabil de timp, orice informație relevantă privind modificările aduse regulilor schemei de pensii, inclusiv informații privind impactul asupra drepturilor lor și asupra furnizării serviciilor oferite de IORP rezultat în urma retragerii Regatului Unit din UE, întrucât retragerea ar putea cauza modificări ale regulilor schemei lor de pensii.

Site-ul Comisiei despre asigurări și pensii (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/insurance-and-pensions_ro) oferă informații generale privind activitățile IORP. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital

⁶ Articolul 6 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/2341 nu specifică un anumit loc de stabilire pentru întreprinderea plătitoare.

⁷ Membrii și beneficiarii din Regatul Unit își pot avea reședința în Regatul Unit sau în UE-27.

⁸ A se vedea articolul 6 alineatul (19) din Directiva (UE) 2016/2341 privind definirea unei activități transfrontaliere.

⁹ Deoarece Directiva (UE) 2016/2341 nu conține dispoziții specifice privind modalitățile de a garanta respectarea în continuare a contractelor, aceasta este o chestiune determinată de legislația națională a statului membru gazdă.